

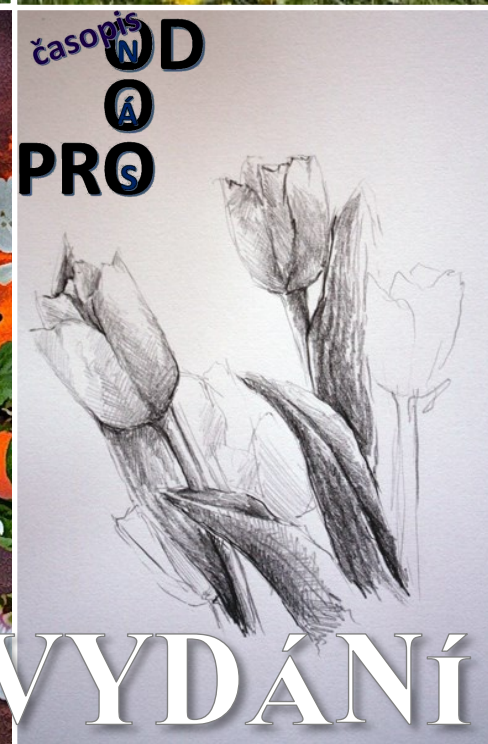

Žáci hudebního, literárně-dramatického a výtvarného oboru, učitelé, rodiče, prarodiče, pomozte nám tvořit NÁŠ ČASOPIS :-).

Příspěvky do odevzdávejte, prosím, v elektronické podobě na e-mail : glaserovaj@seznam.cz (do předmětu zprávy uveďte „časopis zuš“ nebo na papíře v učebně výtvarného oboru (učebna č.6 v hlavní budově ZUŠ Staňkov).

Děkujeme p. uč. Miriam Augustinové za pravopisnou kontrolu.

Pokud jsme i tak něco přehlédli, buďte k nám, prosím shovívaví..

LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR

Vyučující: Jitka Pluháčková

Každý člověk, všechno živé i neživé má svůj předchozí příběh, děj. Žákům 3. ročníku LDO se dostaly do rukou obyčejné, někdy na první pohled nezajímavé předměty. Po-slechněte si vyprávění o některých .

O PANENCE SE ZLATÝMI VLAŠSKY

Byla jednou jedna panenka a ta celé dny seděla ve výloze a spolu s ní tam seděli další kamarádi - medvídek Riša, panenka Cetunie a loulka Klauška. Jednoho dne v létě na její místo ve výloze dopadlo několik paprsků slunce a paní, která šla kolem, se na ni podívala šedomodrýma očima. Najednou narovnal srnec a do obchodu všla právě tato paní. Povídala si s panem prodávacím a ukarovala na panenku se zlatými vláskami... No ano, sluneční paprsky proměnily naši panenku na Zlatovlášku. A ta paní si ji koupila. Darovala jí pak své holčičce k 7. narozeninám. Holčička se jmenovala Růženka a panenku měla moc ráda. Panenka dostala jméno Aniška. Růženka se o ni starala jako svou má maminka a bylo jim spolu moc dobře. A ta holčička, to je moje prababička....
A dostala jsem ji tak, že mě jsem otevřela očka položila mi ji babička Eliška Tokounová do postýlky.

BUDOUCÍ AKCE

22. duben od 18.00 hodin v LD - Koncert komorních her

17. květen od 17.00 hodin v sálku ZŠ - Rodinný koncert

6.-10. červen TÝDEN POSTUPOVÝCH ZKOUŠEK

7. červen od 17.00 hodin v LD - Koncert nejmenších

9. červen od 15.30 hodin přijímací talentová zkouška do Dětské umělecké dílny pro děti, které dosáhnou k 1. 9. 2016 5ti let .

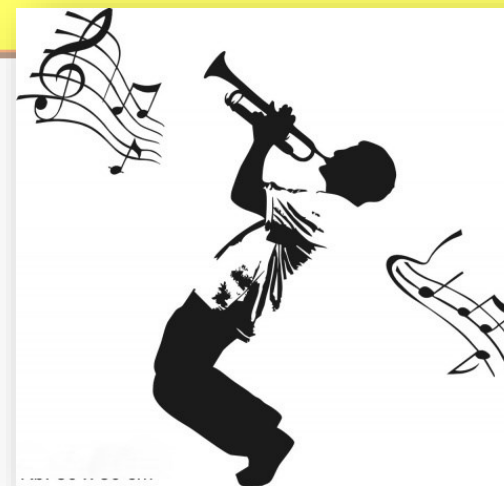
od 17.00 hodin přijímací talentová zkouška do hudebního, literárně dramatického a výtvarného oboru ZUŠ pro děti, které k 1. 9. 2016 dosáhnou věku 6ti let.

9.-11. červen v Sokolovně—Závěrečná výstava výtvarného oboru

Od 13. června výlety, výstavy, akční tvorby v přírodě a výtvarné dílny pro žáky výtvarného oboru. Zkrátka netradiční lekce v netradičních časech, jak známe z minulých let.

24. červen od 18.00 hodin v LD - Besídka ZUŠ

Absolventský podle domluvy jednotlivých vyučujících - konec června.

Jaro ve výtvarném umění

Sandro Botticelli
Primavera (Vítání jara)
1477–1482

Guiseppe Arcimboldo
Jaro
1573

Alfons Mucha
Jaro
1896

Franz von Stuck
Jaro
1909

Zapomenutý prsten

Byla jedna šperkovnička, která pašovala kněžně. Ležely v ní šperky. Náhrdelníky, perlové náušnice a diamantové prsteny. Jeden zelený perstýnek, který byl ze všech šperků nejmladší, se ve šperkovnici nudil. Nikdy nebyl na řádném pastvu, ať už kněžny nebo obyčejné dívky. Právě proto se mu ostatní šperky vysmívaly, ať už se jednou nemohl vydrát. Bůstil své staré slzy. „Kde bych měl nohy a mohl usít,“ povzdychl si perstýnek. Ale protože řádné nohy neměl, usít nemohl. Každý večer si šperky vyprávěly, jak je měla kněžna na báli nebo na vyjíždě. Jednou kněžna vybírala stříbrný náramek ze šperkovnice a když odcházela, drkla do stolu se šperkovnicí. Šperkovnice se zakymácela a spadla na podlahu. Perstýnek se vykusácel a dlouho předlouho ležel zapadlý za postelí s nebesy. Pak se ozval hluk a perstýnek se snažil podívat, co se v komnatě děje. Do komnaty vstl dav lidí. Slyšel hlasy. „Tde je komnata kněžny Libiny. Můžete si prohlédnout dnes už vyprázdněnou šperkovnici.“ Teprve teď perstýnek pochopil, co se za tu dobu stalo! Uplynulo mnoho let a teď... právě probíhá prohlídka dnes už historického

rámku! Najednou viděl malou ručku, která po něm chňápla. Patřila holčičce Amálce, která sady byla na prohlídce rámečku a náhodou ho zahlédla.

Uved ho ukázala průvodkyni, ale ta nad bezcenným předmětem jen mávla rukou. A tak si Amálka přesně navlékla a jen ona v něm viděla pravý poklad.

A když dospěla, věnovala ho své holčičce a ta zase rozi, a tak se dostal až ke mně.

Tereza Vokanová

OSMISMĚRKA

1. VODOVKA

2. TUŽKA

3. MODELINA

4. ŠTĚTEC

5. NŮŽKY

V	C	E	T	Ě	T	Š	J
M	O	D	E	L	I	N	A
S	P	D	S	I	N	F	Š
U	A	I	O	K	Ů	I	A
R	P	U	T	V	Ž	X	M
B	I	T	U	Ž	K	A	U
U	R	L	Š	A	Y	Y	G

6. PAPIR

7. FIXA

8. UBRUS

9. TUŠ

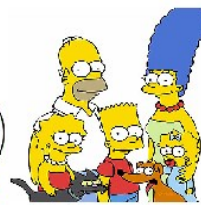
10. GUMA

Najdi se v osmisměrce názvy různých věcí, které a vylišuje složen!

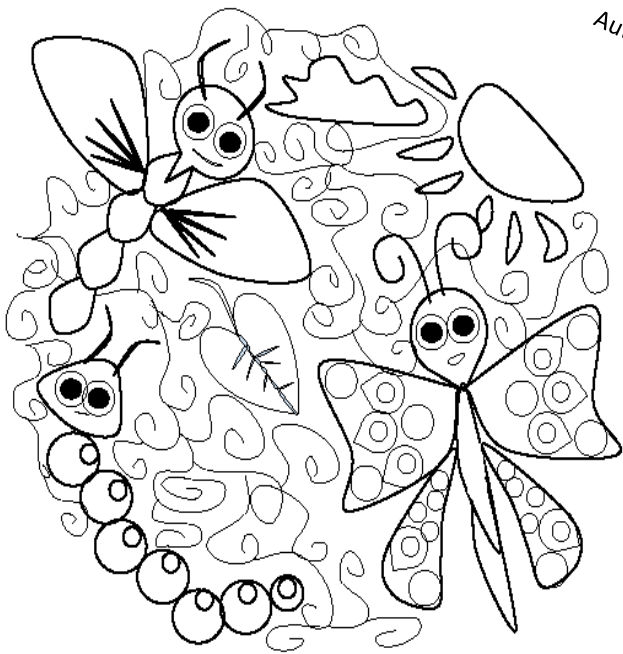
Připravila: Bohdana Vokanová

Autor : Veronika Bláhová

POZNEJ CO TO JE ZA POSTAVIČKY Z POHÁDEK (MÉDA PŮ, ŠMOULOVÉ, LEDOVÉ KRÁLOVSTVÍ, SIMPSONOVI, BOŘEK STAVITEL, MICKEY MOUSE, HURVÍNEK A RUMCAJS)

Autor : Andrea Pavlíková

Vybarvi si mandalu podle své fantazie.

ZÁBAVA

Autor : Martina Vebrová

Evropa ve škole = výtvarná a literární soutěž je vyhlašována Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR

V České republice probíhá od roku 1992. Je určena žákům a studentům všech stupňů a typů ZŠ a SŠ a školských zařízení.

Výtvarný obor naší ZUŠ si z nabídky letošních témat vybral okruh námětů k výročí 700 let od narození Karla IV.

Školní kolo proběhlo 7. března a toto jsou práce postupující do krajského kola soutěže.

Důležité je předvedení nové skladbičky učitelem. Slyší hned od začátku, jak skladbu správně hrát. Jedním z hlavních rysů při výchově hudebního začátečníka by měla být vlídnost, ale i učitelova naprostá důslednost při plnění všech požadavků. Ne pedantsky, ale s láskou a pokorou předávat nové informace. To je úkol učitele elementární výuky.

Dítě ve věku 6 – 7 let je důvěřivé, dovede napodobit, přijímá vše, co se mu řekne. Dítě lze snadno získat laskavým slovem, úsměvem, žertem. Dovede-li učitel využít fantazie, může mu velmi usnadnit práci v hodinách. Musí počítat s tím, že se dítě nedovede dlouho soustředit, je brzy unavené. Proto by měl učitel činnosti při hodině střídat – předvedení, hra, aktivní poslech apod.

Výborným prostředkem k povzbuzení ctížádosti žáků je jejich vystupování na přehrávkách. Nic se však nesmí přehánět a učitel musí vystihnout, kdy je pro žáka vystupování motivace a kdy negativní zkušenost. Důležitá je příprava na vystoupení – jak cvičení, tak i morální podpora. Každý žák je jiný jak po duševní, tak fyzické stránce, má jiné charakterové rysy. Proto učitel musí hledat a vybírat metodu, která je pro toho či onoho žáka vhodná. Učitel pracuje s žákem na základě jeho nadání, inteligence, píle, věku. Každý z žáků je individualita a jedinečná osobnost.

Ale k dobré výuce patří i pravidelná domácí příprava. Učitel na hodině, která probíhá jednou týdně, žákovi vše vysvětlí a ukáže, ale dalších šest dní je na dítěti a jeho rodičích, aby vše důkladně procvičili. Jinak žák vše zapomene a vše se musí opakovat příští hodinu znovu.

Rodiče přihlásí své dítě do „zušky“ proto, aby se naučilo hrát na hudební nástroj či zpívat.

Učitel se snaží žáka co nejvíce naučit. Doufám, že i v příštím školním roce se vyplní všechna hudební očekávání.

Iva Zahořová

Učitel versus žák při elementární výuce hudebního oboru

Tak jako každý rok budeme přijímat 9. 6. 2016 na základě úspěšně vykonané talentové zkoušky nové žáky do naší základní umělecké školy. To, co se opakuje každý rok, může se stát někdy rutinou. Ale v případě vzdělávání nově přichozích žáků tomu tak není.

Učitel, který má za úkol vzbudit v novém žáčkovi – v malém hudebníkovi – lásku k hudbě, má velmi důležitý, zodpovědný a nelehký úkol. Dává totiž tomuto malému a zvědavému člověku základy k celému dalšímu studiu. Žák zpravidla neví nic o rozvoji hudebních dovedností, všemu je ho třeba naučit: musí ovládnout notové písmo, seznámit se s nástrojem, popř. s funkcí hlasového ústrojí, důležité je, aby si navykl správně u nástroje sedět či dýchat atd. Hlavním cílem učitele je však naučit žáka vnímat a „tvořit“ hudbu.

Učitel hledá tu správnou, srozumitelnou formu, kterou by nejlépe žákovi předal všechny nové informace. On sám musí být osobností, která látku nejen dokonale ovládá, ale má i mnoho trpělivosti. Musí si získat důvěru žáka a každého z nich správně ohodnotit.

Každé dítě přijde do ZUŠ s jinými vrozenými schopnostmi a s očekáváním brzkého a rychlého zvládnutí hry na hudební nástroj či zpěvního hlasu. Učitel musí být dobrý psycholog, měl by co nejlépe odhadnout možnosti žáka. Když je třeba, volit kompromisy a postupně se dopracovat k cíli.

Dítě, které přichází do ZUŠ, se těší, že se naučí písničky a skladby, které se mu líbí, a brzy si zahraje či zaspívá. To může pro dítě znamenat velké zklamání. V tomto období je třeba povzbuzovat žákův zájem o hudbu pasivně tím, že mu učitel přehrává či zpívá krátké skladbičky a lidové písně. Žák by měl mnoho zpívat, především národní písně. Upevňuje a rozvíjí tím hudební schopnosti i přesto, že je ještě sám nezvládne interpretovat. Činí mu radost aktivita, při které se seznamuje jednoduchou formou s hudbou a hudebním materiálem.

Kolektivní prostorová práce

5.ročníku VO ze sádrokartonu

V krajském kole byly všechny tyto práce oceněny a postoupily do kola ústředního.

Adéla Ursová

Anička a panenčiny šatičky

Byla jedna holčička jménem Anička, která si ráda hrála s panenkami, jednu však měla nejraději. Jmenovala se Alenka. Byla moc pěkná, s vlásky zapletenými do dvou copů.

Anička se o ni starala jako o vlastní. Chodila s ní ven na procházku, k zubaři, kamkoli. Jednou měla Anička narozeniny.

A víte, co dostala? Krásné náušnice, kuchyňské nádobičko a dárek, který ji potěšil nejvíce, byly krásné šaty pro panenku. Hned s nimi za Alenkou běžela a oblékla ji do nich. Byly květované a měly na sobě běžovou zástěrku. Ne abyste si mysleli, že se o ně Anička nestarala. To ani náhodou! Prala je, žehlila a moc pěkně se o ně starala.

A abych nezapomněla- panence Alence moc slušely.

Dominik Pokorný

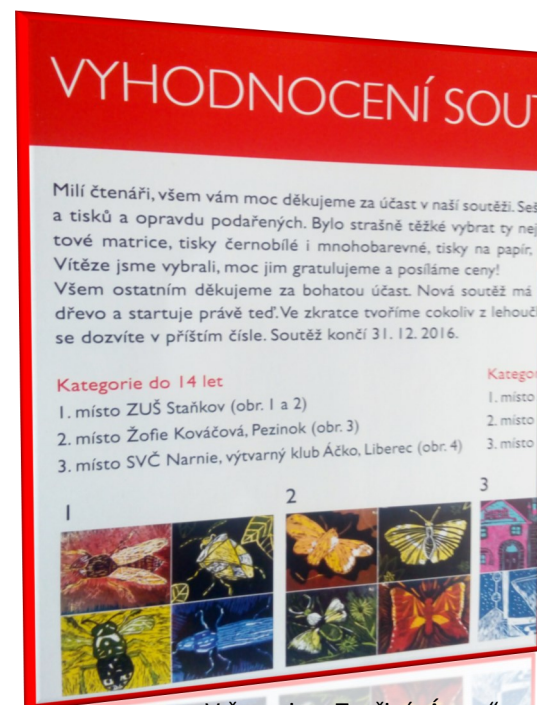
Dřívko a nit

Bylo jedno obyčejné dřívko, které na sobě mělo namotanou nit. Ta nit sloužila k zašívání a i k šití nového oblečení. Když se s nití normálně zašívalo či šilo, tak se dřívko točilo. To dřívko se tím náramně bavilo. Jak se ale říká, nic nevydrží věčně.

Když se rodina stěhovala, něco v domě nechala. Mezi věcmi bylo i dřívko s nití. Dřívko bylo z toho velmi smutné, a tak se rozhodlo, že si najde jinou rodinu.

Vydalo se na cestu a putovalo bez přestávky, ba i bez spánku. Jednoho dne do dřívka někdo kopl a dřívko spadlo do kanálu, kde byly krysy. Krysy k němu přiběhly, začaly do něj kousat. Začalo mu jít o život. Dřívko bylo odvážné a nechtělo dát ani svou nit zadarmo. Krysy najednou odběhly.

Dřívko putovalo dál. Všiml si jej člověk a strčil ho do kapsy. Potom jej dal starší paní, u které zrovna byli vnuk s vnučkou. Ti na dřívko namotali novou nit a babička s nití zase šila a dřívko se opět točilo a bavilo se jako dřív.

V časopise „Tvořivý Ámos“ probíhala v roce 2015 výtvarná soutěž se širokým zadáním—LINORYT....

Ještě se trochu pochlubíme:

A my vyhrály :-)

A další úspěchy...

Samozřejmě je spousta věcí, co ještě neumíme, co je třeba zlepšovat...

Nebojte se, „my na vavřínech neusneme!“